

Συγκέντρωση απογεύματος Σαββάτου
2 Απριλίου 2011

Καθοδηγούμενοι από το Άγιο Πνεύμα
Από τον Πρόεδρο Μπρίντ Πάκερ
Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Έχουν περάσει 400 χρόνια από την έκδοση της Βίβλου Βασιλέως Ιακώβου, με σημαντική συνεισφορά ως προς τη μετάφραση από το έργο του Ουίλιαμ Τίντεϊλ, ένα μεγάλο ήρωα στα μάτια μου.

Ο κλήρος δεν ήθελε να εκδοθεί η Βίβλος στην καθομιλουμένη αγγλική γλώσσα. Κυνήγησαν τον Τίντεϊλ, οδηγώντας τον από τόπο σε τόπο. Εκείνος τους είπε: «Αν ο Θεός με διατηρήσει στη ζωή, πριν περάσουν μερικά χρόνια θα κάνω ώστε ακόμα και ένα αγόρι που σπρώχνει το αλέτρι να γνωρίζει περισσότερα από τις γραφές σε σχέση με εσάς»¹.

Ο Τίντεϊλ προδώθηκε και τον έκλεισαν σε μια σκοτεινή, παγερή φυλακή στις Βρυξέλλες για περισσότερο από ένα χρόνο. Τα ρούχα του είχαν κουρελιαστεί. Ικέτευε τους φύλακες να φέρουν το παλτό, το καπέλο του και ένα κερι και τους έλεγε: «Είναι, πράγματι, πολύ κουραστικό να κάθεται μόνος στο σκοτάδι»². Του τα αρνήθηκαν. Τελικά, τον πήραν από τη φυλακή και μπροστά σε ένα μεγάλο πλήθος τον στραγγάλισαν και τον έκαψαν στην πυρά. Όμως το έργο και ο μαρτυρικός θάνατος του Τίντεϊλ δεν πήγαν χαμένα.

Επειδή τα παιδιά Άγιοι των Τελευταίων Ημερών διδάσκονται από μικρή ηλικία να γνωρίσουν τις γραφές, εκπληρώνουν έως ένα σημείο την προφητεία του Ουίλιαμ Τίντεϊλ τέσσερις αιώνες νωρίτερα.

Οι γραφές μας σήμερα αποτελούνται από τη Βίβλο, το Βιβλίο του Μόρμον: Άλλη μία μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, το Πολύτιμο Μαργαριτάρι και το Διδαχή και Διαθήκες.

Χάρη στο Βιβλίο του Μόρμον, αποκαλούμεθα συχνά η Μορμονική Εκκλησία -- ένας τίτλος για τον οποίο δε δυσανασχετούμε, αλλά που πραγματικά δεν είναι ακριβής.

Στο Βιβλίο του Μόρμον, ο Κύριος επισκέφθηκε ξανά τους Νεφίτες, διότι προσεύχονταν στον Πατέρα στο όνομά Του. Και ο Κύριος είπε:

«Τι θέλετε να σας δώσω;

»Και του είπαν: Κύριε, θέλουμε να μας πεις το όνομα με το οποίο να ονομάσουμε ετούτη την εκκλησία. Γιατί υπάρχουν αντιλογίες ανάμεσα στο λαό σχετικά με το θέμα αυτό.

»Και ο Κύριος τους είπε... γιατί να μουρμουράει ο λαός και να αντιλέγουν γι' αυτό το θέμα;

»Δε διάβασαν τις γραφές, οι οποίες λένε ότι πρέπει να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού...; Γιατί με αυτό το όνομα θα ονομάζεστε κατά την τελευταία ημέρα...

»Γι' αυτό, οτιδήποτε κάνετε, να το κάνετε στο όνομά μου. Και να επικαλείστε τον Πατέρα στο όνομά μου για να ευλογήσει την εκκλησία για χάρη μου.

»Και πώς θα είναι η εκκλησία μου αν δεν ονομάζεται με το όνομά μου; Γιατί αν μια εκκλησία ονομάζεται με το όνομα του Μωυσή, τότε θα είναι η εκκλησία του Μωυσή. Ή αν ονομάζεται με το όνομα ενός ανθρώπου, τότε θα είναι η εκκλησία ενός ανθρώπου. Όμως, αν ονομάζεται με το όνομά μου, τότε είναι δική μου εκκλησία, αν συμβαίνει να έχουν οικοδομηθεί επάνω στο ευαγγέλιό μου»³.

Υπάκουοι στην αποκάλυψη, αποκαλούμεθα η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και όχι η Μορμονική Εκκλησία. Είναι άλλο πράγμα να αναφέρονται οι άλλοι στην Εκκλησία ως η Μορμονική Εκκλησία ή σε εμάς ως Μορμόνους και εντελώς διαφορετικό να το κάνουμε αυτό εμείς.

Η Πρώτη Προεδρία δήλωσε:

«Η χρήση του αποκεκαλυμμένου ονόματος, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών (Δ&Δ 115:4), είναι ιδιαίτερος σημαντική για την ευθύνη που έχουμε να διακηρύξουμε το όνομα του Σωτήρα σε όλο τον κόσμο. Επομένως, ζητάμε ώστε όταν αναφερόμεθα στην Εκκλησία, να χρησιμοποιούμε το πλήρες όνομά της όπου είναι δυνατόν...

»Σε ό,τι αναφορά στα μέλη της Εκκλησίας, προτείνουμε ‘μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών’. Ως συντομότερη αναφορά, προτιμάται το ‘Άγιοι των Τελευταίων Ημερών’»⁴.

«[Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών] μιλάμε για το Χριστό, χαιρόμαστε με το Χριστό, κηρύττουμε για το Χριστό, προφητεύουμε για το Χριστό, και γράφουμε σύμφωνα με τις προφητείες μας, ώστε τα παιδιά μας να ξέρουν σε ποια πηγή να στραφούν για άφεση των αμαρτιών τους»⁵.

Ο κόσμος θα αναφέρεται σε εμάς όπως επιθυμεί, όμως στα λόγια μας να θυμάστε πάντοτε ότι ανήκουμε στην Εκκλησία του *Ιησού Χριστού*.

Κάποιοι ισχυρίζονται ότι δεν είμαστε Χριστιανοί. Είτε δε μας γνωρίζουν καθόλου είτε έχουν παρεμηνεύσει.

Στην Εκκλησία κάθε διάταξη γίνεται με την εξουσία τού και στο όνομα του Ιησού Χριστού. Έχουμε την ίδια οργάνωση όπως στην πρωταρχική Εκκλησία, με αποστόλους και προφήτες⁷.

Στην αρχαία εποχή ο Κύριος κάλεσε και χειροτόνησε Δώδεκα Αποστόλους. Προδόθηκε και σταυρώθηκε. Μετά την ανάστασή Του, ο Σωτήρας δίδαξε τους μαθητές Του επί 40 ημέρες και κατόπιν ανήλθε στους ουρανούς⁸.

Όμως κάτι έλειπε. Μερικές ημέρες αργότερα, οι Δώδεκα συγκεντρώθηκαν σε κάποια οικία και «ξαφνικά έγινε ήχος από τον ουρανό, σαν άνεμος που ερχόταν με βία, και γέμισε ολόκληρο το σπίτι... Γλώσσες σαν φωτιά... [διαμοιράζονταν], και κάθισε σε κάθε έναν απ’ αυτούς. Και πληρώθηκαν... όλοι από Άγιο Πνεύμα»⁹. Οι Απόστολοί Του είχαν τώρα δύναμη. Κατάλαβαν ότι η εξουσία που δόθηκε από τον Σωτήρα και η δωρεά του Αγίου Πνεύματος ήταν απαραίτητα για την ίδρυση της Εκκλησίας Του. Προστάχθηκαν να βαπτίζουν και να απονέμουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος¹⁰.

Τελικώς, οι Απόστολοι και η ιεροσύνη που έφεραν, έφυγαν. Η εξουσία και η δύναμη να χορηγούν, έπρεπε να αποκατασταθεί. Επί αιώνες, οι άνθρωποι προσέβλεπαν στην επιστροφή της εξουσίας και την ίδρυση της Εκκλησίας του Κυρίου.

Το 1829 αποκαταστάθηκε η ιεροσύνη στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερυ από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή και τους Αποστόλους Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη. Τώρα, άξια άρρενα μέλη της Εκκλησίας χειροτονούνται στην ιεροσύνη. Αυτή η εξουσία και η συνοδός δωρεά του Αγίου Πνεύματος, η οποία απονέμεται σε όλα τα μέλη της Εκκλησίας μετά το βάπτισμα, μας ξεχωρίζει από τις άλλες εκκλησίες.

Μία από τις πρώτες αποκαλύψεις καθοδηγεί «ώστε κάθε άνθρωπος να μπορεί να μιλάει στο όνομα του Θεού του Κυρίου, του Σωτήρα του κόσμου»¹¹. Το έργο στην Εκκλησία σήμερα επιτελείται από συνηθισμένους άνδρες και γυναίκες που καλούνται και στηρίζονται για να προεδρεύουν, να διδάσκουν και να χορηγούν. Με τη δύναμη της αποκάλυψης και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος εκείνοι που καλούνται, καθοδηγούνται ώστε να γνωρίζουν το θέλημα του Κυρίου. Άλλοι ίσως να μην αποδέχονται πράγματα όπως η προφητεία, η αποκάλυψη, η δωρεά του Αγίου Πνεύματος, όμως εάν θέλουν να μας καταλάβουν, πρέπει να κατανοήσουν ότι αποδεχόμεθα αυτά τα πράγματα.

Ο Κύριος απεκάλυψε στον Τζόζεφ Σμιθ έναν κώδικα υγείας, το Λόγο Σοφίας, πολύ πριν γίνουν γνωστοί στον κόσμο οι κίνδυνοι. Όλοι διδάσκονται να αποφεύγουν το τσάι, τον καφέ, τα οινοπνευματώδη ποτά, τον καπνό και, φυσικά, ναρκωτικά και χημικές ουσίες και εθιστικές ουσίες, τα οποία παρουσιάζονται διαρκώς μπροστά στους νέους μας. Όσοι υπακούν σε αυτήν την αποκάλυψη, λαμβάνουν υπόσχεση ότι «θα έχουν υγεία στον ομφαλό τους και μυελό στα οστά τους».

»Και θα βρουν σοφία και μεγάλους θησαυρούς γνώσεων, αυτούς τους κρυμμένους θησαυρούς.

»Και θα τρέχουν και δε θα αποκάμνουν, και θα βαδίζουν και δε θα ατονούν»¹².

Σε μια άλλη αποκάλυψη, το πρότυπο ηθικής του Κυρίου προστάζει ότι οι ιερές δυνάμεις της τεκνοποίησης πρέπει να προστατεύονται και να χρησιμοποιούνται μόνον μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας, του συζύγου και της συζύγου¹³. Η κακή χρήση αυτής της δύναμης υπερβαίνει σε σοβαρότητα μόνο το να χύνουμε αίμα αθώο και να αρνούμεθα το Άγιο Πνεύμα¹⁴. Εάν κάποιος παραβαίνει τον νόμο, η διδαχή της μετάνοιας διδάσκει πώς να σβήσουμε τη συνέπεια αυτής της παράβασης.

Όλοι δοκιμάζονται. Κάποιος ίσως σκεφθεί ότι είναι άδικο να υπόκειται μόνον αυτός σε κάποιο συγκεκριμένο πειρασμό, όμως αυτός είναι ο σκοπός της θνητής ζωής -- να

δοκιμαστούμε. Και η απάντηση είναι η ίδια για όλους: πρέπει και μπορούμε να αντισταθούμε στους πειρασμούς κάθε είδους.

«Το μεγάλο σχέδιο της ευδαιμονίας»¹⁵ επικεντρώνεται στην οικογενειακή ζωή. Ο σύζυγος είναι η κεφαλή του σπιτικού και η σύζυγος η καρδιά του σπιτικού. Και ο γάμος είναι μεταξύ ίσων συντρόφων. Ένας Άγιος των Τελευταίων Ημερών είναι ένας υπεύθυνος οικογενειάρχης, πιστός στο ευαγγέλιο. Είναι ένας στοργικός, αφοσιωμένος σύζυγος και πατέρας. Τιμά την ιδιότητα της γυναίκας. Η σύζυγος στηρίζει το σύζυγό της. Και οι δύο γονείς γαλουχούν την πνευματική ανάπτυξη των παιδιών τους.

Οι άγιοι των Τελευταίων Ημερών διδάσκονται να αγαπούν ο ένας τον άλλο και να συγχωρούν ειλικρινά τις προσβολές.

Η ζωή μου άλλαξε από έναν ενάρετο πατριάρχη. Παντρεύτηκε την αγαπημένη του. Είχαν βαθιά αγάπη αναμεταξύ τους και έπειτα από λίγο περίμεναν το πρώτο παιδί τους.

Το βράδυ που γεννήθηκε το μωρό, υπήρξαν επιπλοκές. Ο μοναδικός γιατρός βρισκόταν κάπου στην ύπαιθρο σε κάποιο άρρωστο. Μετά από πολλές ώρες ωδινών τοκετού, η μέλλουσα μητέρα απελπίστηκε. Τελικά, εντόπισαν το γιατρό. Ενήργησε γρήγορα, υπό συνθήκες έκτακτης ανάγκης, και σε λίγο γεννήθηκε το μωρό και, όπως φαινόταν, η κρίση είχε αποσοβηθεί. Όμως μερικές ημέρες αργότερα, η νεαρή μητέρα πέθανε από την ίδια μόλυνση που θεράπευε ο γιατρός εκείνο το βράδυ σε κάποιο άλλο σπίτι.

Ο κόσμος γύρω από το νεαρό άνδρα γκρεμίστηκε. Καθώς περνούσαν οι βδομάδες, η θλίψη του χειροτέρευε. Σχεδόν τίποτα δεν τον ενδιέφερε και μέσα στην πικρία του, έγινε απειλητικός. Σήμερα, αναμφίβολα, θα είχε παροτρυνθεί να μηνύσει το γιατρό για πλημμελή άσκηση των καθηκόντων του, λες και τα χρήματα θα έλυναν τα πάντα.

Ένα βράδυ κάποιος χτύπησε την πόρτα του. Ένα μικρό κορίτσι τού είπε: «Ο μπαμπάς θέλει να πας σπίτι του. Θέλει να σου μιλήσει».

Ο «μπαμπάς» ήταν ο πρόεδρος πασσάλου. Η συμβουλή από εκείνον το σοφό ηγέτη ήταν «Τζων, άφησέ τα. Ό,τι και να κάνεις, δε θα τη φέρεις πίσω. Ό,τι και να κάνεις, θα χειροτερέψει τα πράγματα. Τζων, άφησέ τα».

Αυτή ήταν και η δοκιμασία του φίλου μου. Πώς μπορούσε να τα αφήσει; Είχε διαπραχθεί ένα τεράστιο σφάλμα. Προσπάθησε να ελέγξει τον εαυτό του και τελικά αποφάσισε να υπακούσει και να ακολουθήσει τη συμβουλή εκείνου του σοφού προέδρου πασσάλου. Θα τα άφηγε έτσι.

Είπε: «Γέρασα μέχρι να καταλάβω και να συνειδητοποιήσω τελικά ότι ήταν ένας φτωχός αγροτικός γιατρός -- κουρασμένος από τη δουλειά, κακοπληρωμένος, να τρέχει εξουθενωμένος από άρρωστο σε άρρωστο, με λιγοστά φάρμακα, χωρίς νοσοκομείο, λίγα εργαλεία, πολεμώντας να σώσει ζωές και πετυχαίνοντάς το στο μεγαλύτερο ποσοστό. Είχε έρθει σε μια στιγμή κρίσης, όταν δύο ζωές κινδύνευαν και είχε ενεργήσει χωρίς χρονοτριβή. Τελικώς, κατάλαβα!» Είπε: «Θα είχα καταστρέψει τη ζωή μου και τη ζωή των άλλων».

Πολλές φορές είχε ευχαριστήσει τον Κύριο γονυκλινής για τον σοφό ηγέτη ιεροσύνης που τον συμβούλευσε απλώς: «Τζων, άφησέ τα».

Βλέπουμε γύρω μας μέλη της Εκκλησίας που έχουν προσβληθεί. Κάποιοι αισθάνονται ότι εθίγησαν από περιστατικά στην ιστορία της Εκκλησίας ή από τους ηγέτες της και υποφέρουν όλη τη ζωή τους, αδυνατώντας να προσπεράσουν τα λάθη των άλλων. Δεν το αφήνουν να ξεχαστεί. Γίνονται μη ενεργά μέλη.

Αυτή η στάση θυμίζει άνθρωπο που τον χτύπησε ένα ρόπαλο. Προσβεβλημένος, αρπάζει ένα ρόπαλο και κτυπά το κεφάλι του με αυτό κάθε ημέρα, σε όλη τη ζωή του. Πόσο άστοχο! Πόσο λυπηρό! Αυτή η εκδίκηση αποβαίνει εις βάρος μας. Εάν έχετε προσβληθεί, ξεχάστε το, ξεχάστε και αφήστε το.

Το Βιβλίο του Μόρμον έχει την εξής προειδοποίηση: «Αν λοιπόν υπάρχουν λάθη, είναι λάθη ανθρώπων. Γι' αυτό μην κατακρίνετε τα του Θεού, ώστε να βρεθείτε άσπιλοι στο βήμα κρίσεως του Χριστού»¹⁶.

Ένας Άγιος των Τελευταίων Ημερών είναι ένα συνηθισμένο άτομο. Βρισκόμαστε τώρα παντού στον κόσμο, 14 εκατομμύρια από εμάς. Και αυτή είναι μόνο η αρχή. Διδασκόμαστε να είμαστε στον κόσμο αλλά όχι του κόσμου¹⁷. Γι' αυτό, ζούμε μια συνηθισμένη ζωή, σε συνηθισμένες οικογένειες, μαζί με το γενικότερο πληθυσμό.

Διδασκόμαστε να μη λέμε ψέματα, να μην κλέβουμε ή να εξαπατούμε¹⁸. Δε βλαστημούμε. Είμαστε θετικοί, χαρούμενοι και δεν φοβόμαστε τη ζωή.

«Δεχ[όμαστε] να πενθ[ούμε] με εκείνους που πενθούν... και να ανακουφίζ[ουμε] εκείνους που έχουν ανάγκη ανακούφισης, και να σταθ[ούμε] ως μάρτυρες του Θεού σε όλες τις στιγμές και στα πάντα»¹⁹.

Εάν κάποιος αναζητά μια εκκλησία που απαιτεί πολύ λίγα, δεν είναι αυτή εδώ. Δεν είναι εύκολο να είναι κάποιος Άγιος των Τελευταίων Ημερών, όμως, τελικά, είναι η μόνη αληθινή πορεία.

Παρά την εναντίωση ή «πολέμ[ους], φήμες πολέμων και σεισμ[ών] σε διάφορους τόπους»²⁰, καμία δύναμη ή επιρροή δεν μπορεί να σταματήσει αυτό το έργο. Ο καθένας από εμάς μπορεί να καθοδηγηθεί από το πνεύμα της αποκάλυψης και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. «Όσο θα μπορούσε ο άνθρωπος να απλώσει το αδύναμό του χέρι για να σταματήσει τον ποταμό Μισσούρι από τη θεσπισμένη του ροή ή να τη στρέψει προς τα επάνω, άλλο τόσο θα μπορούσε να εμποδίσει τον Παντοδύναμο από το να ξεχύνει τη γνώση υπό τους ουρανούς επάνω στα κεφάλια των Αγίων των Τελευταίων Ημερών»²¹.

Εάν φέρετε κάποιο φορτίο, ξεχάστε το, αφήστε το. Συγχωρήστε πολύ και μετανοήστε λίγο και το Άγιο Πνεύμα θα σας επισκεφθεί και θα σας επιβεβαιώσει με τη μαρτυρία αυτά που δεν γνωρίζατε ότι υπήρχαν. Θα προστατεύστε και θα ευλογείσθε -- εσείς και οι δικοί σας. Αυτή είναι μια πρόσκληση να έλθετε σε Εκείνον. Αυτή η εκκλησία --η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, «η μόνη αληθινή και ζωντανή εκκλησία επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης»²², με τη δική Του δήλωση-- είναι όπου βρίσκουμε «το μεγάλο σχέδιο της ευδαιμονίας»²³. Γι' αυτό καταθέτω μαρτυρία στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σημειώσεις

1. Στο David Danielle, introduction to *Tyndale's New Testament* (1989), viii.
2. Στο Danielle, introduction to *Tyndale's New Testament*, ix.
3. Νεφί Γ' 27:2-5, 7-8.
4. Επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 23 Φεβρουαρίου 2001.
5. Νεφί Β' 25:26.
6. Βλέπε Μωυσή 5:8, βάπτισμα: βλέπε Νεφί Β' 31:12, Νεφί Γ' 11:27, 18:16, ευλογήστε τον άρρωστο: βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 42:44, απονείμετε το Άγιο Πνεύμα: βλέπε Μορόνι 2:2, χειροτονία ιεροσύνης: βλέπε Μορόνι 3:1-3, μετάληψη: βλέπε Μορόνι 4:1-3, θαύματα: βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 84:66-69.

7. Βλέπε Άρθρα της Πίστης 1:6.
8. Βλέπε Πράξεις 1:3-11.
9. Πράξεις 2:2-4.
10. Βλέπε Πράξεις 2:38.
11. Διδαχή και Διαθήκες 1:20.
12. Διδαχή και Διαθήκες 89:18-20.
13. Βλέπε «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Λιαχόνα*.
14. Βλέπε Άλμα 39:4-6.
15. Άλμα 42:8.
16. Σελίδα τίτλου του Βιβλίου του Μόρμον.
17. Βλέπε Κατά Ιωάννην 17:14-19.
18. Βλέπε Έξοδος 20:15-16.
19. Μωσία 18:9.
20. Μόρμον 8:30.
21. Διδαχή και Διαθήκες 121:33.
22. Διδαχή και Διαθήκες 1:30.
23. Άλμα 42:8.